

נאצר במעטפת קלפ

עתה התגלה כי מאמר ההשמצה המפורסם של ד"ר בן-גוריון, שפורסם בדבר ביום שישי אחרי הבחירות, עוכב בזמנו במערכת היום. המאמר היה צריך להתפרסם כבר ביום חמישי. אולם אחרי שעורכי העתון קראו אותו, שלחו שליחים לביג'י, ביקשו ממנו לשנות את הנוסח. ביג'י סרב והמאמר הודפס רק ביום שישי. עתון מפא"י בשפה האנגלית, ג'רוזלם פוסט, לא ידע על הדחיה, כתב כבר ביום חמישי שהמאמר יופיע ב"איתו יום בדבר... ידידים אחרים של ביג'י לא היו אף הם מרוצים ביותר מן המאמר המעליב. ידידו הטוב של בן-גוריון לאחרונה, המשורר אורי צבי גרינברג, לא התבייש, קרע את המאמר בנוכחות קהל רב, התבטא בחריפות נגד ביג'י... נרגז ביותר היה השבוע גם ח"כ חרות ארבער שומטק, שהעלה הצעה דרמטית במרכז מפלגתו: "אם העם אינו רוצה בנו — אני מציע שכל חברי הכנסת מטעם חרות בכנסת השלישית יתפטרו ואחרים יבואו במקומם". מרכז המפלגה עבר לסדר היום, לא דן בהצעה... סיפר הד"ר נפתלי וידרא, המנהל הכללי של חברת שוהם שחר לא מכבר מסר במזרח הרחוק, כי ביאופן אסור להתהלך ללא כרטיסי ביקור ובאופן מיוחד לידם זר. כשהגיע לארץ זו היתה אחת השאלות הראשונות שנשאל אם יש לו כרטיסי ביקור. "לא", אמר וידרא, "שכחתי אותם בישראל". מארחיו לא נתנו לו להמשיך בדרכו, והוא נאלץ להמתין בבית דפוס עד שהגיעו לו 200 כרטיסי ביקור. באותה הזדמנות גילה וידרא על חדוש בכרטיסי הביקור שהגיעו ביפאן — הטבעת מים של דיוקן בעל הכרטיס. במקרה ומישהו לא יזכר מיהו נושא השם, יתחיק את הכרטיס מול האור ויוזה את האדם... אין ספק כי כמה תיירים שיבקרו בכנסת הרביעית יהיו מוכנים להישבע כי ראו את גמאל עבד אל-נאצר יושב בכנסת. כי אחד מחברי הכנסת הרביעית הערביים, דומה דמ' יון מפתח לשליט מצרים. האיש הוא מוח' מור אל נאשא, איש הרשימה הערבית במשולש. נאשא, שהיה בזמנו איש אחדות העבודה, והתמנה עקב כך לקצין המחוז בצרפת, עוב כחידוש לפני הבחירות את מפי לגו והצטרף למפא"י. הדמיון בינו לבין נשיא מצרים דחף כמה לאומנים מבני כפרו לשים במעטפת הבחירות את תמונת נאצר... כאשר ביקרה משלחת הסקר של ה' מגבית היהודית המאוחדת בירושלים, גילתה את מחברות המשלחת את משה ד"ר כשהוא נכנס למלון המלך דוד, שאלה את מלה המשלחת: "מי זה המלפס הזה הנראה כלקוח מהספר אקסודוס?"

★ ★ ★

דיאטה לשרת-החזק

בעוד שרי הממשלה מאבדים ממשקלם בשלבים השונים של המשא ומתן הקואליציוני, מציאה שרת החזק גולדה מאיר, דרך נוחה יותר לררות — דיאטה המורה של 600 קלוריות ליום, עליה היא מקפידה

ח"כ אלניאשף מקבל את חמינוי
חיוב עבד אל-נאצר בכנסת

מידה השחקנים ללמוד קטע בעל-פה. שיסע אותה שרגא פרידמן בקריאה: "מתי תהיה הפרמיירה? כששאלה המורה: "איזו פרמיירה?" הסביר לה פרידמן: "אצלנו בהבימה, כשיודעים כבר בעל-פה עושים מד פרמיירה."

★ ★ ★

סמירות-לחי לשחקנית

הדוגמנית-שחקנית זמרת אילנה רובינא הפרה את נדרה שלא תופיע עוד בתצוגות אופנה. היא יצגה את ישראל בתצוגת ה' אופנה האיסלקית, אחרי שהזדקקה בקריאת ס.א.ס. על ידי סלון האופנה גניה. באותה הזדמנות נקמה אילנה את נקמתה בכל ה' דוגמניות שלעזו לצורת הליכתה, שותה שונה מצורת הליכתה. היא היתה הדוגמנית הישראלית היחידה שהצליחה להתמודד בכבוד עם האיסלקיות... פחות מאושרת היתה שחקנית מתחילה אחרת, מרגלית אנקורי בת ה-20. מרגלית, לשעבר שחקנית בלהתקן פקוד מרכז, הצטרפה ללהקת איילון, הופיעה עצמם בחלטורות. למען עבודה זו דחתה הצעות-עבודה שניתנו לה על-ידי האהל ובצל ירוק. אולם הלהבות באה אל קיפה בצורה קיצונית ביותר. כשהתעקשה מרגלית יום אחד כי מכונת הלהקה תיקח אותה מכנית ולא מביתו של אחד מחברי הלהקה, היא נכנסה בריב דברים עם חיים פלדני, הענק שבלהקה, שבסיומו העניק לה זה שתי סטירות לחי, שסיימו את עבודתם המשותפת... בהופעתו של חיאטרון בצל ירוק בירושלים, בהצגת... שלש נקודות, יצא חיים טופול כדרכו אל הבמה, הודיע כי הקטע הבא יהיה הצגת סיפור בצורות סגנון שונות. טופול הציע לקהל לספר את ה' סיפור שיוצג על הבמה. אחד הצופים ביצע שהבחין בין בן-אמוץ שישב באלם, צעק: "שדן יספר את הסיפור". הפסיק אותו סיפור גס... יותר רציני היה במאי בצל-ירוק אורי זוהר, שהשתתף השבוע במשחק כדורגל של קבוצת סגית בלחץ צופים. כאשר גנע בידו בכדור באחד משלבי המשחק ואחד הצופים צעק "הנדס!" גער בו זוהר: "אתה לא יודע שלצופים אסור לשקוף! לא למדת את דיברות הצופה?"... כדורגלן קצת-יותר-מפורסם, מאמן ה' נבחרת הישראלית לכדורגל ג'וזה גלינארי שחזר מבלגיה, שם חזה במשחק נבחרות יוגוסלביה ויוון, הביא עמו רק חבילה קטנה שהכילה כמה בקבוקי סליבוביץ. הצהיר מאנדי כשנשאל על מהות היבוא המור: "אף פעם עוד לא השתכרתי. אבל אם נוצח את פולין או נשיג תיקו, נחטל את כל הבקבוקים, ואני נשבע שאלמד עברית באופן אינטנסיבי".... במצב לא כל-כך נעים מצא את עצמו השבוע עוזי לוי מתסכר תאי קול-ישראל, שהתחיל השנה ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים. כבר בשי' עור הראשון על בעית הנפט במזרח התיכון, השיב לוי באריכות על אחת הבעיות, שמע לבסוף את הערתו של הפרופסור ד"ר אילון: "אתה מדבר בשפה של ה' מאה ה'19"... אלה שהתגעגעו לשירתו של אילנה רובינא, ויכולו לשמוע אותו שר ערב ערב במועדון עומר כייאס. ברקע תכ' ניתו נמצאת אשתו אביבה, המחזיקה בידו במשך רוב זמן ההופעה... לכבוד רב זכה השבוע צעיר ישראלי שהוזה בארצות הברית, הצעיר, זאב בופמן, שהתמנה כמנהל תיאטרון בלוס אנג'לס בשם להגרנד, נבחר השבוע כיושבי-ראש התאחדות בעלי התיאטראות בלוס אנג'לס.

רון במיוחד. אולם בחיים האזרחיים, כמו עזוני קלפים ובמקומות בלוי-יקרים א' חרים, היה הגבר הצעיר דמות מוכרת ו' אהודה מאד. כי בנו של סוחר התבואה העשיר מחיפה, לא קמץ מעולם את ידו. סיפרה השבוע לכתב העולם הזה רחל דורון, אשתו המזועזעת של הבן ההולל: "לנח לא היה חסר כסף מעולם. הוא לא אמר לי מעולם כיצד הגיע אליו כסף זה, הוא לא סיפר לי גם כיצד הוציא אותו".

השבוע התברר כי המקור היחיד ה' הבלעדי לסכומים רבים אלה היה כיסו ה' רחב וליבו הנדיב של אבי נח — שאול וינרב, סוחר התבואה יליד אוסטרליה, ש' פרפר בין החיים והמתת בבית החולים רמב"ם בחיפה.

פועות אחרונה. רחל דורון, אשתו של נח ואם לשני בניה, בן ה-14 ובן ה' שש, הכירה את בעלה לעתיד בסיאט קלוב באיסמעליה שבמצרים. תוך זמן קצר נישאו הצעיר החיפאי העשיר, והנערה החדרתית בת-הטובים, ועברו לגור בחיפה. תוך זמן קצר לא פחות הכירה רחל במשגה ה' פטאלי שעשתה. הצעיר רבי-הרושם במדים הבריטיים, הפך לגבר הולל ופורץ. האשה הצעירה, ששרתה קודם בחיל הנשים ה' בריטי, ציפתה בחרדה לרגע בו תתחבק על דלתה המשטרה הצבאית או הנוחתית.

באימה זו, ולאחר שלושה נסיונות ג' רושין שלא עלו יפה, היתה שרויה רחל משך עשר שנים. ואז, בוקר אחד, התדפקה

אב יונדאני
נורית זכריה מיינון

משטרה על דלת בית משפחת דורון. ל' לה קודם ערכה פריצה בביתו של האב, על ה' הכרמל, טביעות האצבעות שהיו על הקופה הוליכו בכרוך אל הבן הפורן. אז טישטש האב את המקרה, הציל את בנו מדי המשטרה. באותה הזדמנות פרץ נח דורון בבכי, נשבע לאביו כי "מעולם לא יחזור על טעות זו, יונח את דרכי הנלווה."

דמי קבורה ע' השירה. ערכה של שבועה זו לא היה רב. לא עבר זמן ונח, שהפך להיות סוחר חומיקאליים, הסתבך שוב. הפעם ניצל את חתימת אביו ללא נקיפת מצפון. האב, שחרד לגורל בנו, חתם על שטרות בסכומים עצומים. נח, שיצא אחת לבמה חודשים למסע עסקים לחוץ לארץ, בובו כספיים אלה בהתקנה, בעיקר במקומות בילוי בשחיץ וגרמניה. באוקטובר נסע נח שוב. הפעם בלי ל' חוזר. נושים מבוהלים מיהרו אל ה' חר המכובד ובידיהם שטרות חתומים על ידו. האב, שחרד לכבוד המשפחה, שלם. איש לא יודע בדיוק כמה. ברור רק כי לאחר שחיסל את כל רכושו ועסקיו, נש' ארו עדיין שטרות בלתי-פדויים בסך של כ'9 אלף ל"י.

שאלו וינרב ואשתו רוזה לא יכלו ל' שאת עוד את הבושה. הם הסתגרו ב' חווילה המרוהטת שלהם ברחוב התור 14 בהר הכרמל, בלעו רעל קסלני. על השידה, ליד מיטתו, השאיר האב את סכום הכסף שנותר: 200 ל"י להוצאות הקבורה. שוטרים שהובילו על-ידי עורך-דינו של וינרב, הצליחו למצוא את הזוג הקשיש בעודו בחיים. בסוף השבוע, כשהרופאים עושים מאמץ נואש להציל את הנשים, ג'י' סו ידידי המשפחה את כל האמצעים על ב'א את המקרה לידיעת הבן. הם לא ידעו את כתובתו, אולם בדבר אחד היו ב' טוחים — הוא נמצא באחד ממקומות ה' בילוי האכסלוסיביים באירופה.

פסוקי השבוע

- הפיליטוניא יוסף ("ג'י") ויניצקי, אחרי שהרב אברמוביץ' מסר את ראשות עיריית תל-אביב למרדכי נמיר: "כעת אני מבין את ניקיטה כרושצ'וב שאמר: יש לנו יותר מדי אברמוביציזם."
- "כית חרות אסתור רזאלניאור, בסכמה ממלגתה את הדיון על כשלון המפלגה בבחירות: "הסיסמה שלנו בבחירות הבאות צריכה להיות: יותר להצביע — פחות להרעיק!"
- שלום רזנפלד, על מועצת גדולי התורה שהתכנסה לקבוע את דרכה של אגודת-ישראל בעקבות החלטות מוסד חב"ד של מפא"י: "מועצת גדולי התורה עומדת לשנות שמה ותקרא — גדולינו."
- פייר ז'ילבר, מי שהיה שגריר צרפת בישראל, בנאום פרידה: "בכל פעם שתתקלו בדיעה אודות קשיים ביחסים בין צרפת וישראל, הזכרו בי וחדלו לדאוג."
- מנחם בגין, בתגובה על העלבונות שהטיח ד"ר בן-גוריון: "אותו עבד כי ימלוך חייב ללמוד ולדעת, כי אף אם מנהיגי כל המפלגות יעמדו לפתחו, ישלמו עם צעפו ויכריזו ראש בפני רודנותו — אני אבזז להשתוללותו הפראית ולשליטתו החולפת."
- הסופר יורם מטמור, בהשחתו את הדוגמניות האיסלקיות לדוגמניות הישראליות, אחרי שאשתו אילצה אותו לחזות ב'80 דגמי אופנה: "לדוגמניות האיסלקיות יש יתרון אחד על הדוגמניות הישראליות — הן הולכות יותר מהר."
- מבקר אלמוני, על הצגת מלון פארדיסו באהל: "איזה מין מלון זה שאפילו לא נותנים לישון בו בשקט?"
- שחקן הבימה שמואל רודנסקי, הידוע בלהיטותו אחרי ארוחות, על הצגת 12 אנשים זועמים שחבימה עומדת להציגה: "איזו מין הצגה זו, שלא ניתנים בה אפילו ארוחה אחת?"